

Full diocesà

9 d'octubre del 2022

p5 —Realitzada la primera sessió de treball de l'Assemblea Sinodal

p6 —Els nens i la seva espiritualitat

Nova edició de la campanya de «40 dies per la vida»

Des del propassat 28 de setembre està en marxa en vint ciutats d'Espanya i set-centes de la resta del món la campanya de pregària i dejuni «40 dies per la vida», per la fi de l'avortament. Es tracta d'una campanya mundial dirigida a posar fi a l'avortament a nivell local mitjançant l'oració, el dejuni, la sensibilització de la comunitat i una vigília pacífica, diària i constant davant les clíniques on es realitzen avortaments. Això tindrà lloc després de la reforma del Codi Penal per la Llei Orgànica 4/2022, que va crear, com a modalitat dels delictes contra la llibertat, l'assetjament a les dones que pretenguin avortar. L'equip legal de «40 dies per la vida», format per advocats de tot Espanya, és unànime a considerar que aquesta reforma del Codi Penal no afecta en abso-

lut aquesta ni cap de les seves campanyes, que ho són únicament i exclusivament d'estricta pregària a la via pública. Un testimoni català, Lluís Oriol, afirma:

«Des del final de la campanya he organitzat un petit grup de persones que continua acudint a les clíniques on es practiquen avortaments per a continuar resant. Per la meva experiència personal, puc testificar que no hi ha cap problema. Al principi (finals d'abril i maig) les clíniques tenien tendència a trucar sovint a la policia, però mai no hi va haver problemes, fora de l'avertiment que ens limitésim a resar i no ens adrecéssim a les persones que acudeixen a les clíniques. Fa més de tres mesos que no tenim cap problema a l'hora de resar davant les clíniques avortistes.»

«No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou?»

Diumenge XXVIII durant l'any / Cicle C

Lectura del segon llibre dels Reis

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor.» Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo.» Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «¿Permits que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

(5,14-17)

Salm responsorial

El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.

[97]

Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha resuscitat d'entre els morts. Aquesta és la bona nova que jo predico, i per això he de sofrir fins trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la paraula de Déu. Jo ho suporto tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dona en Jesucrist.

Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però, com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

(2,8-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samaria i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren:

«Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!» En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrere donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità. Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

(17,11-19)

«Si el neguem,
ell també ens
negarà; però, com
que no pot negar-
se a ell mateix,
ell continua fidel
si nosaltres no li
som fidels»

Donar gràcies

Carles Riera i Fonts, *pvrre*.

Sentir la guarició d'un mal com una gràcia de Déu ens duu a manifestar-li la nostra gratitud. Més encara: saber que existim per un voler de Déu ja hauria de despertar el nostre agraïment més sincer. A ell pertany tot el que som i tot el que tenim.

Creure —que també vol dir obeir— la paraula de Jesús («Aneu a presentar-vos als sacerdots») obra el miracle. Però sols la fe salva («La teva fe t'ha salvat»).

Un grandios i alhora fràgil miracle de l'existència humana consisteix a mantenir la fe, a no restar indiferent davant el qui ens proveeix amb el do de la vida. Hem de saber viure cada moment i valorar-lo com cal.

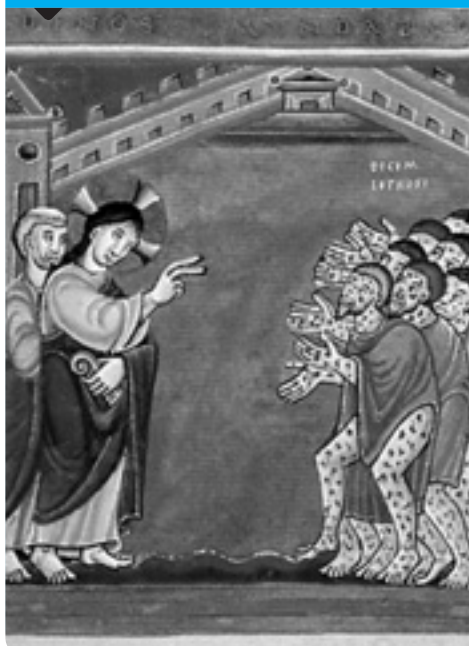
Un Déu deslligat del món seria un Déu superflu; però, conferint sentit al què i al com del viure, irradiant bondat i guiant els nostres passos, esdevé Algú proper i sensible que mereix el nostre reconeixement. Dit d'una altra manera: el misteri de Déu l'experimentem en el misteri de l'home, en què l'obrar misterios del Creador ens sobrepassa, ens engloba i ens fascina.

La gratitud és una virtut de creixement lent: tot el que els pares han fet ben de cor per nosaltres no ho apreciem fins que som grans.

L'eucaristia és acció de gràcies, el «misteri dels misteris» (segons sant Joan Pau II).

La imatge

Jesús havia curat deu leprosos, i només un, estranger, va tornar enrere a donar gràcies. Jesús el lloà pel seu agraïment i li digué: «Aixeca't i ves-te'n. La teva fe t'ha salvat.» Jesús no es referia tan sols a la seva guarició corporal, sinó al fet que havia copsat l'amor de Déu que s'ha manifestat als pobres i a qui, per això, l'hem de glorificar.

Jesús cura els deu leprosos (1035).
Codex Aureus Epternacensis

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

10 dilluns

—Sant Daniel Comboni, bisbe
—Sant Tomàs de Villanueva, bisbe
Ga 4,22-24.26-27.31-5,1/Salm 112/
Lc 11,29-32

11 dimarts

—Sant Joan XXIII, papa
Maria Soledad Torres Acosta, fund.
Ga 5,1-6/Salm 118/Lc 11,37-41

12 dimecres

La Mare de Déu del Pilar
Beat Carlo Acutis
1Cr 15,3-4.15-16;16,1-2 o bé Ac
1,12-14/Salm 26/Lc 11,27-28

13 dijous

—Sant Eduard, rei
Beat Manuel Borràs de Tarragona,
bisbe mr.
Ef 1,1-10/Salm 97/Lc 11,47-54

14 divendres

—Sant Calixt I, papa
—Sant Evarist, mr.
Ef 1,11-14/Salm 32/Lc 12,1-7

15 dissabte

—Santa Teresa de Jesús, carmelita i dra.
Sir 15,1-6/Salm 88/Mt 11,25-30

16 diumenge XXIX de durant l'any / Cicle C

La Mare de Déu de la Bonanova
—Sant Galderic, agricultor
—Santa Margarida Maria Alacoque,
rel. salesa
Ex 17,8-13/Salm 120/2Tm 3,14-4,2/
Lc 18,1-8

Campanya per la restauració de la casa de l'ermità de Viladordis

Redacció

El santuari de la Salut de Viladordis (Manresa) és una de les set esglésies filials de la basílica de la Seu i forma tot un conjunt dins de la seva sagrera: l'església de Sta. Maria, més que mil·lenària; la rectoria (finals del s. XIX), i la casa de l'ermità (s. XIV). Aquest últim edifici, on havia viscut, tal com diu el seu nom, l'ermità, i que va ser habitat fins a finals dels anys seixanta del segle passat, es troba en un estat d'abandó i degradació, sobretot en el seu interior.

Ja fa molts anys que aquest tema està sobre la taula i existia un avantprojecte que va quedar obsolet. Per això, en coordinació amb l'administració diocesana, es va plantejar què calia fer, i es decidí amb el Consell d'Economia i el vistiplau de l'econom diocesà que valia la pena elaborar un projecte i tirar-ho endavant.

Ara ja disposem d'un projecte tècnic, que valora la intervenció en uns 275.000 wueoa, i s'estan demanant els diversos pressupostos.

La parròquia ha engegat una campanya de difusió per donar-ho a conèixer i per recollir donatius a fi que el préstec d'obres sigui de la mínima quantitat possible. Així mateix caldrà trobar un llogater per a poder fer front al retorn de quotes del préstec, tot i que també es planteja un possible inversor, no gens fàcil, que aportant el capital gaudeixi de l'úsdefruit durant el temps acordat.

RESTAUREM LA CASA DE L'ERMITÀ (VILADORDIS)

En el conjunt de la Sagrera del Santuari de la Salut de Viladordis trobem la Casa de l'Ermità del s. XIV

La parròquia ha pagat un projecte per valor de 6.000 €.

Pressupost aproximat de l'execució del projecte 275.000 €

Finançament del projecte:

- Campanya de donatius, subvencions i ajudes.
- El Bisbat de Vic aportarà 1/3 del cost.
- Petició d'un préstec.
- Lloguer de la casa.
- O bé, cessió de l'úsdefruit a qui financii el projecte.

DONATIU: E571 0081 0049 5000 0280 2871 o www.parroquies.bisbatvic.org/Viladordis
En aquesta web es tramita automàticament la desgravació.

Desgravació: Fins a 150 € desgravació del 80% (persones físiques); a partir d'aquesta quantitat el 35% (40% a partir de tres exercicis amb el mateix donatiu igual o superior).

PARRÒQUIA STA. MARIA DE VILADORDIS. SANTUARI DE LA SALUT. MANRESA (93 874 13 01)

Mn. Joan Antoni, rector del santuari, va visitar fa unes quantes setmanes l'alcalde de Manresa per presentar-li el projecte i demanant ajudes, ja que es tracta d'un lloc d'interès local i protegit, com també santuari ignasià. Així mateix li va recordar el vincle del consistori manresà amb aquesta casa, que, com recull l'historiador Sarret i Arbós en la seva monografia sobre el santuari, consta en el llibre d'acords dels consellers de la ciutat que es van destinar diverses partides a contribuir a la construcció d'aquesta casa i que l'any 1521, un any abans de l'arribada de sant Ignasi a la ciutat, els consellers es fan construir una cambra per por de la pesta que ja assolava la ciutat de Barcelona: «atès que la ciutat ajuda a obrar la casa de l'ermità de Viladordis, que si faça una cambra per als consellers, en cas que hagin de sortir de la ciutat per motiu de la pesta».

Primera sessió de l'Assemblea Sinodal

Secretaria del Sínode

Dissabte passat, 1 d'octubre, va tenir lloc la primer sessió de l'Assemblea Sinodal del Sínode per l'Esperança. En una jornada que començà a les nou del matí i s'allargà fins a les vuit del vespre, els membres de l'Assemblea Sinodal iniciaren els treballs de deliberació amb moments de pregària, escolta, diàleg i convivència. En un clima de fraternitat i il·lusió per aquesta important etapa del Sínode Diocesà, s'han donat el tret de sortida a les sessions, que continuaran fins a haver treballat els temes proposats en l'*Instrumentum laboris* i que són fruit del treball dels grups sinodals.

En aquesta primera sessió, després d'una introducció sobre la finalitat del Sínode, la naturalesa i funcionament de l'assemblea i algunes qüestions metodològiques, es va iniciar el diàleg, molt participat, sobre la qüestió del context en què viu la nostra Església diocesana. La pròxima sessió tindrà lloc el dia 15 d'octubre; recordem que la formen noranta persones d'arreu de la diòcesi (preveres, diaques, religiosos i laics).

Donem gràcies a Déu per aquest inici dels treballs sinodals, agraint l'esforç i generositat de tots aquells que hi participen.

Professió solemne d'un caputxí

Dimecres vinent, dia 12, festivitat de la Mare de Déu del Pilar, farà la professió solemne de la regla i vida en els framenors fra Antoni de Loja Morales Delgado. La celebració tindrà lloc a 2/4 de 12 del migdia a l'església del convent dels PP. Caputxins d'Igualada. Fra Antoni va emetre els primer vots com a caputxí el juliol del 2019.

Quines són les capacitats espirituals dels nens?

Clémence Houdaille (*La Croix*)

Els nens petits són mestres espirituals. Tenen una relació directa i clara amb Déu que avegades desconcerta els adults. «Tens alguna cosa en el teu cor? Sí, hi tinc alguna cosa: Jesús. És en el meu cor i n'ocupa tot l'espai.» Amb les paraules d'un nen, Louis, de tres anys, interroga la seva mainadera i li explica amb una senzillesa aclaparadora la seva fe. Transmesa pels seus pares (per això pot anomenar Jesús, que viu en el seu cor), aquesta fe no deixa de ser un testimoniatge de la vida espiritual d'aquest petit que encara no va a escola.

Molt abans de l'ús de raó, els infants es mostren espontàniament oberts a la interioritat. «Estan connectats al misteri d'una manera fabulosa», explica Anne Ricou, redactora en cap de *Pomme d'Api soleil*, una revista per a nens de 4 a 8 anys.

Petits místics

El pare Olivier Bonnewijn, autor de *Petits mystiques* [Petits místics], una col·lecció de perles espirituals per a nens, evoca la «frescor de la infància», aquest «magnífic moment de gratuïtat i obertura». Per això hem de ser tan delicats davant un infant», explica. Sovint veiem el nen com un adult en potència. Però cada època té la seva pròpia perfecció i la seva pròpia relació amb Déu.

Aquesta relació amb el més enllà està exempta de pudor i falsa modèstia, com ho demostra el comentari del petit Louis a la seva mainadera, lluny de la reserva que podria mostrar un adult sobre el tema. «Quan un infant parla a un adult sobre Déu i l'obertura del seu cor, parla de l'essencial amb claredat», explica el P. Thierry Avelle, sacerdot de la diòcesi de París, que va dedicar la seva tesi de filosofia al tema «El nen, mestre de la senzillesa».

Pregar amb ells quan tinguin consciència

Quan podem considerar que l'infant té una vida espiritual pròpia, o fins i tot una relació amb Déu? «Tan aviat com tinguin consciència», segons el P. Avelle, que esmenta la «primerenca capacitat de resar» del nen de manera «molt encarnada», amb l'ajuda d'espelmes i cançons.

«El més petit gest, com encendre una espelma, té per a ell una dimensió espiritual, mentre que un adult només hi veu un aspecte organitzatiu», explica. Per al sacerdot parisenc, la relació d'un nen petit amb Déu està arrelada en la seva relació amb els seus pares. «Si els seus pares l'estimen i l'acullen amb amor, veu Déu en ells; i si veu els seus pares resant, agenollats davant un Altre, llavors l'infant conclou que aquest Altre és molt gran», afegeix.

Pietro Parolin: «L'amenaça de l'ús d'armes atòmiques a Ucraïna és repugnant»

L'amenaça de l'ús d'armes nuclears en el conflicte d'Ucraïna, que ha fet que el conflicte a Europa torni a una dimensió que no s'havia vist en generacions, és «repugnant» i mostra «que està a prop el món de l'abisme d'una guerra nuclear». Així ho ha reiterat el cardenal secretari d'Estat, Pietro Parolin, en intervenir el dilluns dia 26 d'octubre a les Nacions Unides en una reunió d'alt nivell amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació Total de les Armes Nuclears. Aquesta amenaça imminent, amb implicacions devastadores per a tota la humanitat, demostra que l'objectiu de l'eliminació definitiva de les armes atòmiques, com va escriure el Papa en l'encíclica *Fratelli tutti*, és «un imperatiu moral i humanitari».

La Formació Permanent de la Facultat de Teologia també s'ofereix a les parròquies

La Facultat de Teologia de Catalunya proposa un any més el seu pla de formació permanent. Enguany, per segona vegada, ofereix cinc opcions per a cursar-lo. D'una banda, es pot fer el curs sencer, i de l'altra, triar un dels quatre itineraris temàtics proposats: Art; Filosofia, Teologia i el món contemporani; Bíblia i moral; o Història, espiritualitat i literatura.

A més, totes les sessions es podran seguir tant de manera presencial a l'aula com en directe virtualment. El curs de Formació Permanent es duu a terme els dijous de 10 a 12:45 h, a partir del 6 d'octubre. Com a novetat, enguany també s'ofereix una subscripció per a les parròquies, que es poden matricular amb connexió telemàtica i que es podrà oferir en una sala als membres de la comunitat. Els participants en aquesta modalitat seran només alumnes oients, sense la possibilitat d'obtenir certificat de crèdits.

L'ACO escollirà president

Jordi Cordero Rigol i Jordi Soriano Márquez, militants de les zones Vallès Occidental i Barcelona Nord, respectivament, han presentat candidatura a la presidència de l'ACO responent a la crida al relleu que va fer el president actual, Santi Boza, el qual arriba a la fi del seu mandat de quatre anys. Així, doncs, en la pròxima Jornada General del 12 d'octubre, la 69a edició, que tindrà lloc al col·legi dels Salesians d'Horta, se celebrarà Consell Extraordinari per tal que els militants, a través del representant de cada grup, escullin president. Igualment, Pepe Rodado, actualment consiliari de la zona de Nou Barris, serà el nou consiliari general, prenent el relleu de Pepe Baena, que ho ha estat els darrers quatre anys.

El llibre

Juan Pablo I. La sencillez, estilo de vida

Rino Fisichella

Editorial San Pablo

328 pp.

20,81 euros

Més que presentar una biografia cronològica, aquest llibre vol explicar, a partir dels testimoniatges dels qui el van conèixer, les característiques personals d'Albino Luciani, el beat Joan Pau I, que ens ajuden a descobrir la inqüestionable santedat del «Papa del somriure». Després d'haver estudiat amb exhaustivitat la doble *Positio* sobre les virtuts i el miracle atribuït a la seva intercessió, Fisichella deixa palès allò que va dir d'ell el cardenal Parolin: «Fou un home d'intel·ligència aguda i oberta, un pastor proper al poble sant i fidel de Déu, ferm en l'essencial de la fe i amb una extraordinària sensibilitat cultural i social. Un home bo d'Església, però alhora ferm en el govern; savi i al mateix temps capaç d'expressar-se de manera senzilla i accessible a tothom.»

El silenci necessari en la quotidianitat

Romà Casanova, bisbe de Vic

En el nostre dia a dia hi ha moments per a moltes coses: treballar, reposar, dialogar, llegir, conviure... A un cristià no li pot faltar el temps de pregària; sigui aquesta més o menys llarga, però mai mancada d'intensitat: trobar-nos amb Déu en el tu a tu de l'oració és vital per a nosaltres. La relació de la persona humana amb Déu i amb els altres és una característica essencial de la nostra naturalesa. Hem estat creats per a la relació, no pas per a l'aïllament i l'individualisme.

Necessitem el silenci per a respirar fonament i obrir horitzons d'esperança en el nostre camí de cada dia.

Sant Pau VI en la seva estada a Natzaret, tot contemplant la casa de la Sagrada Família i la seva quotidianitat, expressava: «Ella ens ensenya, de bell antuvi, el silenci. Tant de bo rebrotés en nosaltres l'amor al silenci, aquest hàbit mental admirable i sempre necessari, però més ara, quan en la vida massa agitada de la nostra època ens veiem escomesos per tants estrèpits, per tants clamors i per tantes vociferacions!» Si aquestes paraules eren oportunes en aquells moments, potser més encara ara, quan les possibilitats d'estar veient i escoltant coses s'ha multiplicat d'una manera impensable en altres temps no tan llunyans. Certament que les coses han canviat i són moltes les realitats que atreuen la nostra atenció, però el cor de l'home continua essent el mateix, amb les seves sets profundes i la seva recerca de sentit. Per això necessitem el silenci per a escoltar el nostre cor i deixar que sorgeixen aquelles qüestions fonamentals que ens ajuden a trobar el sentit de la vida.

Per al cristià, però, la recerca del silenci no és, com en moltes espiritualitats de moda, una recerca de si ma-

teix, sinó que el silenci autèntic està amarat d'eloqüència, de presència, de trobament, de paraula profunda que arriba a la intimitat més pregona. És bo de recordar el que va escriure santa Teresa de Lisieux: «Per a mi, la pregària és un impuls del cor, és una simple mirada dirigida al cel, és un crit de reconeixement i d'amor tant en la prova com en l'alegria.» Necessitem el silenci per a respirar fonament i obrir horitzons d'esperança en el nostre camí de cada dia.

El temps de silenci amarat de lectura de la Bíblia, feta de meditació i pregària, de lectures apropiades per a créixer en la fe i en la caritat, d'estudi, d'oració que, en el seu secret, és vista només per Déu; això és per a nosaltres una necessitat per a no perdre'ns en la multitud de veus que ressonen reclamant la nostra atenció a fi de prendre's la llibertat.

